

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vënd la »Tipografia«, soc. pe acțiuni

Împăcarea cu Maghiarii.

Au fost, dela 1848 încoace, în tot-deauna Români și aici și peste munți, cari credeau cu puțință o împăcare între Români și Unguri fără ca acești din urmă să fie *serios siliți* de un al treilea factor spre acest sfârșit.

Vița acestor oameni nu a dispărut, nici în România nici în Transilvania.

Cei mai mulți dintre acești con-naționali ai noștri au intențiunile cele mai bune și sentimente cu adevărat românești, dar' le lipsește cunoștința exactă a Maghiarismului și a situațiunii reale din imperiul austro-ungar.

În timpul din urmă iarăși se vorbește foarte mult de probabilitatea unei împăcări între Unguri și Români.

Mai ales visita Regelui Carol la Budapesta a alimentat și continuă a aprinde mereu discuțiunile în toate cercurile cari se interesează de chestia națională.

Mai toți cei-ce cred în posibilitatea unei reconciliațiuni a acestor două popoare au așteptat și așteaptă rezultate practice dela visita Regelui României, mai ales că unele expresii din toastele schimbate cu acea ocaziune se pretează la multe conjecturi, ear' de conjecturiști, slavă Domnului, nu ducem nevoie.

Se fac subtile distincțiuni între cu-vintele roștite, se cântărește cu o minuțioasă îngrijire greutatea fiecărei expresii, se fac analize filosofico-politice asupra însemnătății unui adiectiv sau a unei con-juncțiuni și se reconstruiesc, ca după un fel de nouă hieroglife, „planuri” și „hotărâri” închipuite. În cele două toasturi s'a vorbit de „popoare” și de „state”, „eci, și care va să zică”, „e ceva la mijloc”, „trebuie să fie ceva”. Mai ales, că s'a pronunțat și sacramentală frasă de „amicizie durabilă și strinsă”.

Cum se nu se pună în mișcare ori-ce fantasie vie la auzul unor atât de „semnificative” proclamări și solemne declarații?! Dar' oamenii mai pozitivști nu pot înțelege asemenea interpretațiuni.

Ori-ce cunoscător al situațiunii, ori-ce om gânditor, dar' nepreocupat știe, că în toasturile Suveranilor, mai ales în timpurile noastre se pomeneste și de „state” și „popoare” și prin urmare nu poate atribui unor simple vorbe mai multă importanță, decât ce le revine.

Că Regele Carol dorește o ameliorare a soartei Românilor din Ungaria și Transilvania, e sigur, pentru-că el știe, mai bine decât ori-cine importanța chestiunii naționale.

Dar' patriotica dorință a Suveranului român rămâne platonice, pentru-că Români din Ungaria nu trăesc sub sceptrul Regelui României.

Că dintr'o parte sau alta se vor fi făcut oare-care demersuri pe lângă guvernul unguresc, ca să deschiză Românilor din Transilvania măcar drum spre camera din Budapesta, e foarte probabil. Dar' se vede, că Maghiarii nici astăzi nu vor să auză, decât de o capitulare a Românilor, și încă de o capitulare fără condițiuni.

Aceasta e cel puțin limbajul, pe care-l ține guvernul Bánffy în organele sale din Budapesta, și tot acest răspuns îl dă el și unor gazete germane — cari au abordat în timpul din urmă eventualitatea unei împăcaciuni.

În *Allgemeine Zeitung* din München s'a publicat mai deunăzi, din isvor „*officios maghiar*” un articol, în care se spunea, că guvernul maghiar nu va face nici o concesione Românilor din Transilvania.

La câteva zile după aceasta, apare în *Berliner Tagblatt* o convorbire, pe care a avut o un redactor al acestui ziar cu un „*bărbat de stat maghiar*”. Și acesta, probabil un membru al guvernului maghiar, sau dl *Szögyényi-Marich*, leclără, că nici vorbă nu poate fi de a se da Românilor o *carte blanche*, pentru-că... etc. Știm noi, de ce nu!

Acum în urmă, ne pomenim cu un articol în *Kölnische Zeitung*, scris pro-

babil de dl *Jeszenszky Sándor*, la ordinul *Bar. Bánffy*, și în care se spune, că Maghiarii stau pe punctul de vedere al drepturilor istorice, ear' Români ne-având asemenea drepturi, nici nu trebuie să se gândească la o politică concesivă din partea Maghiarilor. Aceștia, așa susține *Bar. Bánffy*, trebuie să-și asigure *hegemonia* și Români să se astimpe.

Aceste articole, inspirate de *Bar. Bánffy*, care fusese primit la Budapesta în audiență de Regele Carol, — sunt o elocuentă dovadă, că zădarnic speră unii Români a pute îndupleca pe Maghiari, zădarnic se fac acestora temenele și li-se satisfac oare-cari trebuințe politice, — Maghiarii nu cedează și nu vor ceda, cât timp o puternică mișcare românească și slavă nu-i va sili pe ei și pe susținătorii lor să cedeze.

Sibiu, 21 Oct. n.

Cuvinte de inimă. În numărul mai nou al Ligei se continuă cu publicarea adreselor de adesiune, trimise la meetingul național din 3 Octomvrie c. Sânt cuvinte de inimă adresate de către cetățenii naționaliști din *Brăila*, *Buzău*, *Pitești* etc. Șirul adesiunilor se încheie cu adresa tinerilor noștri universitari din *Berlin* și cu adresa domnului *Secășanu* din Tulcea.

Dăm din aceste adesiunea trimisă din *Buzău*, care e subscrisă de 26 cetățeni, în frunte cu dl *Dr. Bianu*:

Buzău.

Subsemnații cetățeni ai Buzăului, salutăm cu bucurie marele meeting, ce se va ține în București la 21 Septemvrie a. c. și ne asociem din toată inima la protestul ce se va face în contra dăinuirii sistemului de *maghiarizare* și de *prigonire*, menținut și îndărit de guvernul maghiar.

Este o rușine pentru Europa civilizată, că la sfârșitul veacului al XIX-lea mai adăpostește la sîmul ei pe „*cavalerescul*” popor, care atentează cu atâta furie la limba și viața celor trei milioane de Români!

Apa trece, petrele rămân!!

Crisă în Sârbia. O telegramă din *Belgrad* vestește, că prim-ministrul *Simica* a prezentat regelui demisia întregului cabinet. Demisia s'a primit.

Meeting la Brăila. Ni se anunță, că Duminica viitoare se va ține o mare întrunire națională de protestare la *Brăila*, convocată de comitetul național studențesc. Sânt mari șanse de un splendid succes.

Intrunirea națională
— din Ploiești.

— Raportul corespondentului nostru. —

— 6 Octomvrie v.

(Urmare și fine)

Discursul dlui T. Raica, profesor.

Ceea-ce se petrece cu Români de dincolo nu se poate zice decât un asasinat. Și ca să vă puteți face o idee despre starea fraților de dincolo, închipuiți-vă o ceată de oameni, cari prin forță și mijloace neierate au ajuns în fruntea unei țări și o tero-rizează. În fața acestor stări de lucruri, de sine se pune întrebarea: dacă asta e soartea Românilor de dincolo, cum s'au conservat ei până acum? Eată răspunsul:

Până la 1848 Ungurii și Români erau sub dominațiunea Austriei — și Românilor le-a fost mai bine în timpul acela; și până în ziua de astăzi bătrânii mai cu drag amintesc de era absolutismului — decât de bună-tățile (?) erei constituționale maghiare.

Da! pentru-că astăzi toate legile maghiare au o singură țintă: maghiarisarea pe ori-ce cale și cu ori-ce mijloace.

Până la 1848 Românul se putea folosi de limba lui — astăzi te opresc și a vorbi în limba ta. Ear' de cumva s'ar întempla să te manifestezi în afaceri naturale, — ești aruncat în temniță, ori amenințat cu expul-

sare. Dovadă pășniile dlui Dr. Weigand cu Ungurii, închisoarea lui etc. Tot ce au azi Români, școale, societăți etc. sînt de pe timpul absolutismului — eată de ce regretă Români Ardeleni timpul acela. Atunci li-se permitea mulțor; azi li-se dănează doară și dreptul de a figura ca națiune.

DL Raica vorbește apoi despre legea de colonizare și comasare practică în Ungaria și arată cum și acestea tind la ruina materială a țărânului, voesc să-l facă în urma urmelor se ia lumea în cap. Prin colonizare se mai voește și maghiarisare. Dar' înzădar!

Tractând despre chestia școalelor — oratorul spune — cum s'a fixat învțătorilor o sumă anumită de 300 fl. și cum dacă o comună nu e în stare se solvească suma aceasta, școala li-se închide, și se face școala ungurească. Spune mai departe cum guvernul unguresc, deși Români contribuiesc statului cu banul — nu ajută nici cu un crucer școalele lor și dacă ar cere ajutor dela stat, îl dau în condiții pe cari nu le pot primi — ca Români adevărați și cari nu doresc umilirea neamului lor.

Ori-ce pas de organizare, — e oprit sub pretext că urmărește idei contrare statului. — În fapt însă voesc, ca Românul să rămână în întunec, ca astfel ei mai bine și fără opoziție să-și îndeplinească meschinele lor scopuri.

Nu înaintarea și luminarea poporului român li-e principala ocupație a Ungurilor — continuă — dl Raica — nu; ci ca să formeze un spionaj — care să privească ori-ce pas al Românilor, să-i facă să nu miște nimic. — Înmulțesc gendarmii, — și apoi știți d-voastră ce sînt gendarmii ungurești. Să vă ferească Dumnezeu să le faceți cunoștință!

Și când știm, că sub voia astorilor de oameni sînt puși Români de peste munți — ar trebui să fim stîlpi de peatră — ca să rămânem indiferenți de soartea lor. Nu! Nu vom rămâne răci la durerile lor, și dacă nu ne este ertat să ne amestecăm în afacerile altui stat, să facem cel puțin ca nedreptățile și nerespectarea legilor ce se comite — să o arătam lumii întregi, care își va da la timpul seu judecata sa meritoasă asupra Maghiarilor. (Aplause. Să trăească dl Raica.)

Discursul dlui Antimireanu, student.

D-sa să întreabă, că pentru-ce de un timp încoace chestia națională a început să fie de nou agitată și încă cu atâta căldură în țeara întreagă? De unde vine această deșteptare a sentimentului național, care de doi ani părea că năbușise cu totul? Causa este că lovitură de astă-dată nu s'a dat numai Românilor de peste munți, ci și celor din România liberă. Ungurii iau visita Regelui la Pesta — o umilire a țării noastre. Protestăm contra acestei înșinuățiuni nedrepte. — Să arătam lumii, că noi nu știm ce însemnează cuvântul *umilire*. Protestăm contra derorării lui *Jeszenszky* și condamnăm mergerea Regelui la Pesta. — O putea reîntoarce Regele nostru visita și în alt loc nu în Pesta. Aduce de exemplu pe Wilhelm II., care nici-o dată nu a întors regelui Italiei visita la Roma — din considerații mai înalte. Sfrășește, amintind celor prezenți mărețele și sîntele scopuri ale Ligei — și face apel la tot sufletul românesc — să sprijinească această instituțiune pentru-ca ea, cu atât mai bine să-și poată îndeplini misiunea ei nobilă și mare (oratorul e aplaudat). Trăească Liga!

Trăim în timpuri grele, nevoile se înmulțesc, prin urmare e timpul, ca să ne strîngem odată rîndurile, să ne ridicăm ca unul, și lumea să vadă: că în aceste mîni mai curge un sînge de Români.

Chestia națională pentru prima - oră e desbrăcată acum de hidoasa haină a partidelor și e îmbrăcată în tricolorul național. Și ținem la ea cu toată sfințenia: *Sus chestia națională și martirii, cari se sacrifică pentru ea*. Cuvintele oratorului au fost răsplătite cu cele mai entusiaste aplause, bravo, trăească.

Moțiunea de protestare.

După-ce aplausele mai conțineră, dl Axente, student, dădu cetire următoarei moțiuni, care a fost primită cu aclamații entusiaste:

„Cetățenii ploieșteni întruniți în meetingul național convocat de comitetul național studențesc, în ziua de 5 Octomorie, protestează în contra tendențelor poporului maghiar de a da visei dela Budapesta un caracter de abisieră dela luptă, ca românismul întreg duce contra asupritorilor fraților de peste munți; consideră decorarea lui *Jeszenszky*, cel mai mare și înverzînat dușman al neamului nostru, ca o sfi-dare adusă sentimentului național și declară acum mai mult decât ori când, strîns niși în jurul drapelului ligei culturale, că nu vor desarma nici-o dată din luptă, pentru revindicarea drepturilor secestrate ale fraților de peste munți. Trimite totodată fraților subjugăți cele mai cordiale simpatii și îi încurajează în lupta pentru limba și naționalitate”.

După cetirea moțiunii s'a făcut procesiune și manifestație la statua *libertății*. A asistat un public de mai multe mii. La statuă dl Tamara și Dumitrescu mulțumesc Ploieștenilor pentru sprijinul dat, și de-clară în numele studenților, aici la această statuă a libertății, că ea e idealul luptelor noastre, și că pace și liniște Românul nu va avé până atunci, până-când libertatea nu va îndori pe toate plaiurile românești.

Banchetul.

Era la 5 ore d. a., când oficios s'a pus capăt măreței întruniri naționale. Simțind cu toții lipsa unei recreațiuni, — *invitarea* ce ni-se făcuse la banchetul, dat în onoarea noastră de simpatiei și de toți, iubitul naționalist înfăscărat, dl *Muntean*, inginer — *era toc-mai bine venită*. În decursul mesei s'au ridicat mai multe toaste pentru toți și pentru toate, toaste cari de cari mai frumoase și mai românești. Mai întâiu au vorbit domni Niculescu, profesor, pentru tinerime; căruia îi răspunde dl student S. B. Murășanu, printr'un avântat, simțit și românesc toast, care a stîrnit complăcerea și aprobarea tuturor. Au mai luat cuvântul apoi dl: Macri, ziarist, Tamara, Tutunar, Axente și Niculae Boca, care și-a cules o frumoasă cunună de aplause prin toastul seu. Au mai toastat și alții pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, visul scump al vieții noastre.

Plecarea.

La plecarea din Ploiești au fost însoțiți până la gară de cetățenii ploieșteni în frunte cu musica orașului — și cu flămuri naționale. Când ne urcărăm în vagoane, ca de nou să plecăm spre București — înainte de a pleca trenul, dl Murășanu a ținut un mic discurs de adio — interpretând în mod fidel sentimentele tuturor colegilor sei studenți. Un moment în urmă, trenul se pune în mișcare; un „hura” puternic izbucnește din pepturile tuturor. Un falfăit de batiste, și în sgomotul roatelor dela vagoane — tot mai mult se perdea accentul musicelor, ce rămăneau în urma noastră. Trăească ploieștenii! Sebam.

Prietenia germano-maghiară.

— Articolul dlui Dr. G. Weigand. —

Dăm azi în întregimea sa interesantul articol al dlui *Dr. Weigand*, despre care am făcut eri amintire și care a apărut în ziarul „*Leipziger Neueste Nachrichten*”.

Eată articolul:

DL profesor Weigand din Leipzig, care cunoaște bine țeara și oamenii în Ungaria — abia de curînd s'a întors de acolo dintr'o nouă călătorie științifică — ne scrie următoarele pe temeiul celor din urmă observări ale sale.

Rățunea de stat cere adesea, ca să se încheie alianțe și să se stabilească relații amicale între guverne, fără a avé în vedere simpatia ori antipatia popoarelor. Hotărțor e numai cumpănirea folosului momentan. Zic din'adins „folosul momentan”, căci toată politica noastră prezentă cu părere de rău trebuie să o spunem, e politică de azi pe mâne, care nu are nimic altceva în vedere, decât viitorul cel mai apropiat. Ce-i drept, popoarele, cu sentimentele lor mai mult instinctive, se sînchiesc adesea foarte puțin de politica guvernelor lor și apucă pe drumurile lor proprii. Un asemenea spectacol putem observa acum în Germania, în Austria, în Ungaria și în România. Pentru azi mă ocup numai cu raportul Germaniei față cu Ungaria. Mai deunăzi vîzurăm cum Ungurii au adus entusiaste ovațiuni împăratului german, nu din iubire, ori simpatie pentru Germani — masa cea mare a Ungurilor arată Germanilor o sinceră ură, — ci numai fiindcă existența triplei alianțe este pentru Unguri cea mai bună stavilă împotriva puhoiului slav ce-i amenință.

Poate pe lângă asta mai e și un element personal, anume că personalitatea cavalerescă a împăratului Wilhelm le e simpatice sau le impune tot atât de mult, cât și mustațe sa, care din pricina sffcurilor ei ră-sucite în eus, e slăvită de Maghiari ca veritabilă „mustată ungurescă de husari”. După-

cum să știe, Ungurii pun mult preț pe o înfățișare făloasă, marțială, ca să poată impune prin exteriorul lor, de vreme-ce cultura lor internă, din păcate, lasă încă mult de dorit. Vedem apoi, în acest moment, minunata privește, cum Ungurii se dau drept ocrotitori și apărători Germanilor din Austria, cu toată ura adâncă ce desparte ambele popoare. Numai frica, că la o eventuală introducere a federalismului într-o jumătate a împărăției ar putea fi influențată de asta și jumătatea ungurească, îi face să procedeze așa, prin urmare numai avantajul e determinat, ear' nu prietnia pentru Germanii austriaci.

Și noi, Germania avem datoria să înțelegem, cu ce câștig ne alegem din prietnia maghiară. În aparență câștigul e foarte mare. Ungaria, ci că ar forma straja, digul către sud; cu armata ei ar fi fiind în stare să ne ocrotească împotriva cutropirii slave. Adevărat se fie? Cine cunoaște cum stau lucrurile în Ungaria nu poate decât să ridice la o asemenea aserțiune. Ce e în definitiv armata ungară? Un conglomerat din șesă elemente diferite cu tot atâtea limbi de regiment (deși comandantul e german), anume Slavii meridionali (Croați, Sârbi), Slovaci, Ruteni, Germani, Români și Unguri și din aceștia Unguri nu formează nici măcar jumătatea: restul cu singura excepție a Germanilor poate, sunt elemente pline de ură înverșunată în contra Maghiarilor. Când am întrebat odată pe un Sârb, care tocmai se liberase din armată, ce ar face, când ar fi duși în contra Rușilor, 'mi-a răspuns: „Atunci împușcă pe căpitanul nostru și trec în partea aliată”.

Croații când ar fi vorba de mers contra Rușilor, n'ar vârsa în nici un cas sângele lor pentru Unguri urit de ei, și tot atât de puțin și Românii: asta pot să o asigur în modul cel mai hotărât, de vreme-ce dispoziția sufletească a acestor popoare 'mi-e cunoscută în contact imediat. Ungurii sunt și pentru țărani români „domnii” „stăpâni”, „stăpânitorii, al căror jug trebuie scuturat cu cel dinăuntru prilej binevenit.

Nu e adevărat, că numai pătura cultă (inteligenta) românească e nemulțumită și agitată — cum jurnalele maghiare ar vrea bucurios să facă să se creadă, — ci întreaga populație românească e pătrunsă de această ură. Și asta de multă vreme deja: asta o dovedesc revoluțiile de sub Horia și Cloșca în secolul trecut și revoluțiunea dela 48, când Românii, sub conducerea lui Iancu, se scoborâră din munții lor și întreprinseră o sângeroasă război față de asupritorii lor, o război care ajunse adesea până la cruzimea îngrozitoare. Scenele dela 48 însă se vor repeta și se vor răspândi pe o întindere mult mai mare, în cazul când Ungurii merg mai departe pe calea care au apucat-o dela 1867 încoace, cale care duce cu siguranță la pierrea lor. Dar' atunci ce ne poate folosi nouă Germanilor prietenia unui popor, care în momentul hotărât nu se poate apăra nici măcar în contra inamicului său din năuntru, dar' să ne ajute nouă contra celor din afară. Și că naționalitățile exasperate ale Ungariei o să primească pe prigonitorii lor în momentul primejdiei, ba chiar o să se întoarcă în contra lor, de asta garantează starea sufletească pe care au ilustrat-o mai deunăzi omorurile îngrozitoare dela Carloveț.

Din nenorocire vocea naționalităților e până acum prea puțin luată în seamă de presa germană sau mai bine, nu e ascultată de loc. Dar' e de datoria presei germane de a face cunoscută adevărata stare a popoarelor Ungariei, ca să știm unde stătem și ce avem de așteptat, când va fi vorba să ne biziim și pe ajutor străin. Eu susțin: prietenia Ungurilor n'are nici o valoare pentru noi, devine din contra o mare primejdie, dacă ne biziim pe ea și, cu credință în tăria ei, rămânem nelămurați în acea parte. Dar' susțin ceva mai mult: Ungurii sînt chiar vrăjmașii nostri cel mai aprig. Ei au pricinuit deja pierderi enorme neamului german. Toate orașele mai vechi din Ungaria sînt de origine germană; cele mai multe însă au pierdut cu desăvîrșire caracterul lor german și multe sînt în acest minut amenințate de maghiarizare, chiar în Transilvania, unde până acum Sașii s'au susținut bărbătește. Dar' pierderea capitală ne amenință prin completa maghiarizare a populației germane rurale, care se ridică încă la mai mult de 2 milioane. Suferim-am noi Germanii vre-odată o asemenea pierdere prin vre'un război și ne e permis să privim liniștit și fără să ne mișcăm la sugrumarea națională a consăngenilor nostri? E necesar, să le aducem aminte Ungurilor, că nu sînt nimic mai mult decât un mic popor trafaș (ein kleines übermütiges Volk), care și puțina cultură câtă o are și cu care se fălește, ne-o datorează tot nouă Germanilor. E tot așa de necesar să-i facem pe Unguri să priceapă, că, dacă politica germană ar ajunge să socotească că e necesar să retragă împărăției dualistice mâna imperiului german, atunci această împărăție n'ar mai fi nici o oră mai departe sigură contra perirei ei. Desigur Ungurii, nu o salvează, tot atât de puțin cât și Cehii.

Congresul național-bisericesc.

Sibiu, 20 Oct. n.

— Raport special. —

Sedința VII.

Sedința se deschide la orele 9 1/2. Președintele îl ocupă Metropolitul.

Se da citire procesului verbal al sedinței VI. prin notarul Dr. Petru Ionescu. Se verifică cu câteva observări.

Președintele anunță, că au intrat petiții: dela Nic. Sânzian, preot în Hafeș, care e nemulțumit cu împărțirea ajutorului dela stat, dându-se la preoți, care nu sînt vrednici, atrage atențiunea congresului să iee măsuri; dela mai mulți credincioși din tractul Dobrei pentru interpretarea unor puncte din statutul organic; dela credincioșii din comuna Macea (ep. Arad), cari se plâng contra administrației parohiale. Toate se dau comisiei petiționare.

Se prezintă propunerile. Dr. N. Oprean face două propuneri, cari se dau comisiei organizatoare, dep. Ion Sârb face trei propuneri, două se dau comisiei org., una celei bisericești, dep. T. Barsu face o propunere, care se dau comisiei financiare, Dr. Șenchea face o propunere, care se dau comisiei organ. Pro-

punerile le vom da, când vor ajunge la desbatere.

Urmează ordinea zilei. Episcopul Meșian ocupă preșidiul.

Dep. Rotariu, ca referent al comisiei bisericești:

1. Referitor la propunerea lui Mangra cu privire la efectele legilor bisericești pe teritoriul metropoliei, propune, ca congresul să treacă la ordinea zilei.

Dep. Mangra: Prevede, că propunerea comisiei are să înfruncească majoritatea. Totuși ca propunător își susține dreptul de a apăra și motiva propunerea. Nu e exact ce afirmă raportul comisiei, că propunerea făcută nu e în conformitate cu concludul din 95. E chiar întemeiat pe acel conclud. Dacă acel conclud nu ne satisface, nu ne împiedică de a reclama totdeauna drepturile imprescriptibile ale autonomiei noastre bisericești. Ar fi act de retragere, am recunoaște prin tăcere îndreptățirea acelor legi, dacă nu am reclama contra lor. Apărarea intereselor bisericești nu e legată de timp și de moment. Toate confesiunile din țeară s'au pronunțat contra acestor legi. Congresul nu are motive destule a se propunța contra lor?

Dep. Rotariu: Motivele care conduc pe dl Mangra purced din o confuzie de idei (Mangra: Da, toate se confundă!) Concludul din 95 exprimă un neconsimțământ cu legile. Propunerea concretă constituie o acțiune formală, ce ar fi să înceapă congresul. Recomandă propunerea comisiei.

Propunerea lui Mangra cade, întrunind numai 6 voturi.

Refer. Rotariu: 2. Dep. Mangra a propus, ca congresul să se pronunțe asupra naturii și modului de distribuire a ajutorului dela stat, în respectul dreptului autonom al bisericești. Comisiunea s'a informat, că chestiunea e pendentă la consistoriul metrop., propune ca chestiunea să se transpună la consistoriul metrop.

Dep. Mangra: Am văzut, că această soartă va avea propunerea. Fără a atinge onorabilitatea persoanelor din comisia bisericească, dar' mai mult ori mai puțin sînt interesate în ajutorul bănesc dela stat. (Cosma: Eu n'am primit nimic. Ilaritate). Chestiunea e urgentă, nu suferă amănare. Nu mă pot împăca cu propunerea de trăgănaie a comisiei. Avem mai multe cazuri concrete, cele 7 mii din diecesa Aradului. Întreb, dacă în fața faptului concret, a îngereții dovedite, aflați de bine a trece la ordinea zilei și a nu lua o hotărâre de urgență?

În aceasta văd o abdicare de dreptul de apărare și protestare (Aprobări). Rog ca primind propunerea, să resolvim definitiv chestiunea aici în sedința aceasta. Nu știm când ne vom mai pute întruni, peste 2 ori peste 3 ani. Ajutoarele statului sînt un mijloc de căpătuială, care produce rivalități păcătoase între preoți (Aprobări).

Metropolitul: Sînt conștienți, că nime nu e între noi, care să fie mulțumit cu modalitățile cum se împarte ajutorul. Azi nu ne rămâne altceva, decât sau să primim așa ajutorul, sau să renunțăm la el. (Strigăto: Renunțăm!). Noi vom lucra împreună cu consistoriul, ca să venim la o rezoluție din partea guvernului, care să fie conformă cu drepturile economice ale bisericești. Recomandă propunerea comisiei.

Dep. P. Cosma: Credeam, că dl Mangra își va cuprinde mai detaliat vederile sale la propunere. Cu toate acestea cred în interesul cauzei, ca chestiunea să se pertracteze aici din toate punctele de vedere. Acesta e calul troian, prin care încearcă inimicii să intre în cetate — autonomia națională — prin oamenii nostri. Analog a fost ajutorul dat în arhidieceasă, numit mila împărătească. Nici atunci nu se împărția în acord cu interesele economice ale bisericești, deși îl împărția consistoriul. A venit apoi guvernul, a exonerat un alt rescript, care lăsa consistoriului numai dreptul de propunere. Ministrul însă nu considera propunerea. Sinodul a declarat, că ajutorul astfel dat, nu e dat bisericești. Așa s'a ajuns, de biserica nu-l mai capătă. Ce se face cu el, nu știm. În bugetul țării figurează și acum. Legile bisericești au micșorat venitele preoților, guvernul dă în schimb o recompensă, care se urcă din an în an. Nu pentru că preoții nostri sînt jigniți, ci pentru-că celelalte confesiuni și mai ales protestante au căpătat ajutor ele direct și au făcut un fond. Acum reclama ca ele să capete, ear' nu preoții. Și capătă. E just ca și noi să facem așa. Decât să-l primim, cum se dă azi, mai bine renunțăm. Autoritatea congresului trebuie să sprijinească consistoriul metrop. în afacerea aceasta. E de lipsă să se știe vederile congresului. Primește propunerea comisiei.

Dep. Măneșcu: După-ce Mangra n'a făcut propunere concretă pentru a evita procedura cu o nouă propunere, face aditament, ca rămânând și pe anul curent fără rezultat protestele episcopatului nostru, să renunțăm la ajutor.

Dep. Giorogariu: În fața tendințelor guvernului să avem bărbăția a zice guvernului, nu permitem ca dela spate să ne spargă biserica. Dacă vre-un preot primește ajutor fără știerea arhierului, să fie destituit.

Dep. Ig. Papp face istoricul ajutoarelor în diecesa Aradului.

Dep. Dr. P. Șpan accentuează demoralizarea ce s'a început între preoți. Amânarea chestiunii ar aduce o destrăbălare și mai mare în biserica. Să hotărîm că nu primim ajutorul. Primește amendamentul lui Măneșcu.

Dep. N. Zigre e pentru accelerarea afacerii, face amendamentul ca consist. metrop. să iee lucrul în desbatere și încă în actuala sesiune să facă raport.

Dep. Dr. A. Mocsoni e de părere că nu putem rezolva chestiunea așa incidental, fără nici o pregătire. Întreabă, că cu ce se supliment ajutorul, care îl refuzăm. Nu primește amendamentul lui Zigre.

Dep. V. Damian propune ca congresul să enunțe, că după-ce ajutorul stă în proporție cu numărul preoților, cari ar trebui ajutați, consistoriul metrop. în o reprezentatiune la guvern să-l reclame pentru fondurile existente.

Dep. Preda spune, că propunerea lui Mangra e ca o peatră aruncată în apă fără scop, numai să se vadă ce valuri face. (Contra ziceri). Nu primește amendamentul lui Măneșcu, sprijinește prop. comis.

Dep. T. Barsu propune, ca congresul să însărcineze pe arhierii și consistoare să stăruie

și în viitor, ca ajutoarele să se distribuie conform cu interesele economice ale bisericești.

Dep. Truța sfilă că propunerea lui Barsu nu stă în legătură cu discuția.

Se primește încheierea discuției. Mai iau cuvîntul dep. Ardelean, propunătorii Mangra, Damian, Măneșcu, Barsu Zigre și referentul Rotariu. Se pune chestiunea la vot.

Barsu și Măneșcu își retrag propunerile. Propunerea lui Damian cade. Propunerea comisiei se primește, amendamentul lui Zigre cade.

Refer. Rotariu: 3. Referitor la propunerea dep. Dr. Cristea comisiunea consultându-se asupra necesității uniforme la preoți comisia propune: congresul transpune propunerea la sinodul episcopesc să iee măsurile recerute pentru introducerea portului preoțesc. Se primește.

4. La propunerea deputatului Dr. Șpan pentru sîrbirea memoriei lui Șaguna în 16 Iunie 1898 comisia recomandă următorul conclud: consistoriul metrop. se însărcinează a lua la timp măsurile potrivite, ca ziua morții fericitului Șaguna să se sîrbireze în întreaga metropolia; dacă n'ar căde în zi de Duminică sau sîrbătoare în proxima Duminică să se sîrbireze parastas cu toată solemnitatea, să se țină predici ocazionale cu datele vieții, în biserica să se poarte un disc pentru fondul monumentalului lui Șaguna.

Dep. Damian e de părere, ca parastasul să se sîrbireze chiar în ziua morții. Dep. I. Papp accentuează partea din propunere cu purtarea discului. Metropolitul crede să nu se profaneze memoria lui Șaguna cu purtarea discului. Dep. Barsu propune să se lase măsurile de executivă a sîrbării consistoriului metrop. Dep. Dr. Șpan, când a făcut propunerea a pus fond pe aranjarea festivităților școlare.

Se primește propunerea lui Barsu. Dep. Dr. Șpan, referentul comisiei școlare raportează asupra regulamentului despre organizarea învățămîntului; la propunerea comisiei, congresul decide, ca regulamentul să se susțină provisor și mai departe, însărcinându-se consistoriul metropolitan a prezenta viitorului congres un proiect în chestiune.

Referitor la propunerea dep. Măneșcu despre regularea catechisirii elevilor gr.-or. dela institutetele străine, dl Șpan propune și congresul decide, ca consistoriul metropolitan să studieze chestiunea și la timpul său să pregătească un plan detaiat, ear' până atunci să îngrijească, să se aplice de catehezi bărbăți apți.

Tot asemenea să însărcinează consistoriul a veni cu propunere referitor la propunerea făcută de dep. Dr. Ionescu despre abrogarea, §-lui 74 din regulamentul de învățămînt, privitor la ajutorarea văduvelor și orfanilor învățătorilor.

Sedința se încheie la ora 1 fără un sfert.

Aforisme politice

— Una la ei. —

Poporul nu aparține acelor amante, care câștigă în frumsețe, când le vezi în neglijă. Eötvös.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Declarația.

— Imitație. —

Aurel de mai multă vreme își rupea călcăiele după Nina.

În sfîrșit s'a hotărît să-i ceară mîna. Din bună vreme 'și-a formulat o declarație plină de spirit. Tot, ce a auzit, ce a văzut și ce a cîștigat prin cărțile de dragoste — tot, a adunat și a formulat splendidă declarație, ce va s'o zică. Își va deschide inima înaintea ei și mai dulce va grăi ca odată Romeo, Juliettei.

Astfel preparat, Aurel s'a dichisit de sîrbătoare și cu un boboc de trandafir roșu 'ntîlnit în butonieră a pornit să declare.

Cu pași repezi a mers până-ce a zărit casa Ninei, atunci s'a mai domoli în mers și când ajunsese la poarta ei, frumusețea se întoarse îndrăgostit.

Tot nu-i lucru așa de ușor acesta!

Ce-i drept mulți din prietini lui intimi 'i-au și gratulat deja. Și Nina știa, că toată lumea crede că e logodită — și Aurel observase, că pentru aceasta nici mama, nici îngerașul nu face fețe acre. Din contra mama îl omorea cu dragostea.

Sigur, că cu plăcere 'l-ar primi ca ginere.

Sigur, sigur! — dar' dacă nu-i adevărat că-i sigur?! Poate să se înșele, căci în ultima analiză: despre căsătorie chiar, încă nici

vorbă n'a fost vre-odată.... Oare Nina nu vede în el numai pe prietinelui intim? Oare nu-i vor răspunde astfel: „Domnule dragă, faptul, că ești atât de bine primit la noi nu-ți dă dreptul la astfel de pretenții...”

Și așa, și așa se poate.

Când 'mi-ar răspunde astfel?...

Făcuse deja un încercuș mare, până-ce în fine ear' se pomeni lângă casa Ninei.

În timpul acesta 'și-a dat socoteală de situația în care se află și în fine a trebuit să recunoască, că nu mai poate amana pasul acesta. Trebuie să sfîrșiască odată cu nesiguranta de până acum. Așa nu mai merge, — trebuie să se declare — fie ce va fi. Căci și declarația își are sorocul său, pe care deși nu-l poți prevedea, nu-l poți nici încununa, când îi vine timpul.

Este în tocmă ca și schimbările cu scadența la prezentare, creditorii fiind: dragostea și bună cuviința, care te trezește numai că 'ți-l prezintă și — trebuie să-l plătești.

Sosește ziua și momentul, când trebuie să zici „te iubesc” sau „Vă iubesc” sau în altă formă, în tot cazul serios, pasionat, grav, și obligator. Neobservarea acestui timp e identică cu „ai pierdut partida”.

Aurel a observat, că timpul de a face numai pe curtezanul a trecut — trebuie să se declare.

Doamne ajută! Fie ce va fi!

Hotărît — intră.

Îl primește mama și îl soarbe într'un moment cu privirea-i jîngășă. Ochii 'i-se opresc pe vestimintele de gală a lui Aurel și cu îndatăta-i veselie, îi zice:

— Care e taina, că d-ta ești azi atât de înflorit și de gătit? Doar' chiar în peștele umbli?

Aurel rămase ca trîsnit...

Ce să răspundă la neașteptata întrebare?

Să facă palid și zăpăcit, confuz îngăun:

— O... v... m... rog? — atât a putut zice și începuse să se complimenteze stângaci și fără rost.

Mama îl privea lung.

Impresia glumei sale și zăpăceala tinărului, să vede, 'i-a fost de ajuns să înțeleagă totul și zimbînd îi zise:

— Pardon. Merg să văd, dacă Nina te poate primi.

Și cu asta dispără.

Ah! acum nu-i scăpare! Oftă Aurel. Trebuie, că mama 'i-a înțeles gîndul și acum s'a dus să prepare pe Nina. Acum îi fac judecata — înainte de a putea zice el un singur cuvînt de lămurire.

Poți intra Aurel dragă — striga mama din odaia vecină.

Aurel șovăi tănuș, apoi suspină una lung și în fine — intră.

Nina stă la fereastră. Cu ochii plecați și cu vocea înecată îl resalută — dar' nu se mișcă din loc.

Pentru-ce nu-mi sare înainte? Pentru-ce nu-mi întinde mîna, căci doară așa mă primea până acum?

Să poate, că mama — de sigur mama... Acum e convins, că mama a înțeles motivul venirii sale și această răceală e din porunca mamei.

Pe Aurel îl părăsi și ultima drojdie de curaj, chiar acum în momentul decisiv și în fața aceleia, pe care o odoră, dela care vrea să implore fericirea vieții sale — în fața aceleia el stă năuc și un singur gînd îi fulgera prin minte: oare nu-i va răspunde negativ?

Ce să facă? Cum să înceapă?

Să-i spună declarația înfocată de dragoste?

Să-i spună vorbe fermecătoare? Ce să-i spună? O Dumnezeule!

Aurel numai știa nici o frasă, nici un cuvînt din toate câte le îngrămădisise acasă în declarația, menită pentru momentul, când va să fie...

Mă bucur foarte mult, că v'am aflat acasă domnișoară!

Din toate atât a putut spune.

Poțeste ocupă loc Aurel dragă, zise mama, care aștepta cu sete și care observase zăpăceala tinărului.

Aurel să și trînti pe un scaun.

A urmat pauză. Nina sucea și desucea capetele perdelelor. Aurel privea buimac. Mama observă, că e de prisos prezența sa.

Refintore numai decât, zise ea eșind; Nina distrage pe dl Aurel.

Au rămas singuri.

Ea stă la fereastră și privea perdută pe stradă. Inima-i svenea cu putere, gîndurile 'i-se mrejuise năprasnic. Mama o făcuse atentă, că Aurel mai mult ca sigur a venit să-i ceară mîna. Deși deveni cam confuză, nu trădă nimic.

El se scoală și se apropie de pian și în neștiință răsfăcă filele castelor de note.

Bietul tinăr! Pe față, în ochi zăpăceala să reogîndia fidel și ca-și-cînd „Ucigă-l crucea” ar fi prin caetele de note, așa-i tremurau în mîni. Din când în când câte o privire speriată aruncă spre Nina, pare-că avea vre-o grozăvie și numai căt nu putea striga în gura mare: Apără-mă, Iușe Christoase! Amîndoi știa bine ce ar dori să-i spună — nici unul însă nu zicea o vorbă, că una nu-i mult.

Situația însă devine insuportabilă. Nina simte, că o năpădesc sudori reci și cu mîna tremurîndă își șterge fruntea. Aurel nu mai știe al cu-i e: cu fața roșie, cu ochii învîpăiați face un pas către fereastră.

Apoi încă unul... și ajunge lângă Nina își reculește toate puterile și cu glas răgușit, înadîrșit șoptește:

— Ni... Nina... pardon domnișoară... mă rog.. permite-mi, sînt foarte stîngaciu.

— Die Aurel! răspunde Nina abia grîind și să întoarcă și mai tare.

Aurel apucă mîna Ninei și cu o desperată hotărîre eroică:

— Nina! mai zise odată acum din inimă cu foc.

Nina se întoarcă spre el și cu un glas dulce, pasionat, numai atât răspunse:

— Aur... Aurel!

Și atât a fost tot: declarația, cererea, răspunsul.

Cînd s'a întors mama, n'a avut decât să le dea binecuvîntarea.

E lucru ușor, așa ceva!

Vasiache.

Expoziție românească.

Sibiu, 21 Oct. n.

Când Reuniunea femeilor române din Sibiu s'a angajat în frumoasa acțiune de a stăruind pentru întemeierea în Sibiu a unei școli pentru economia și industria de casă și a unei preparării pentru fete, „*Tribuna*” și-a deschis cu bucurie coloanele întru a da importanța cuvenită salutării mișcării, îndemnând la sprijinul cel mai cald din partea tuturor Românilor.

Și acum, că mișcarea a dat deja bogate roade, nu facem decât să fim consecvenți a ni le deschide din nou.

A făcut comitetul reuniunii apel la întreg publicul românesc, să contribuie cu ce poate la o colecție de obiecte în scop de a se face o *sortitură* cu venitul venit amintitelor instituții naționale.

Și, relativ în scurtă vreme, s'au adunat vre-o 800 de obiecte, de industrie națională și de artă, — atât de generos s'a știut dovedi și de data asta publicul nostru românesc.

Bogați și săraci, toți au fost una a grăbi în sprijinirea eminentelor scopuri, în știința că numai datoria și-o împlinească.

Aceste obiecte sunt expuse, de câteva zile, în localul „Albinei”.

Când intri în expoziție, cea mai încăntătoare priveliște îți surprinde ochii. O oază împodobită din tot belsugul cu fel de fel de obiecte de industrie națională și de artă, îți face impresia unui drăgălaș palat al muncii naționale. Sunt expuse obiecte de industrie românească, de o frumusețe și finețe admirabilă. Și te desăfești în chipul cel mai delicios privirea acestor alee opere de mână românească, cele mai multe țerănești, din diferite părți ale românismului. E un *colorit național* pronunțat, ce îmbracă odaia expoziției, ear' faptul acesta îl guști cu atât mai satisfăcut și mai încântat, cu cât mai rar 'ți-se dau în Sibiu asemenea prilejuri fericite...

Pe lângă frumoasele obiecte de industrie națională, pentru a căror specializare sunt prea strimte cadrele unui raport, am remarcat cu aceeași profundă mulțumire, dragă lașe obiecte de podobă, lucrate de domnișoare și dame române, între cari în frunțaș loc se disting cele din Sibiu.

Se mai văd multe lucruri de preț, ca de pildă un frumos *service* de masă, din argint, apoi așeznice de argint și alte asemenea obiecte de valoare.

Ceea ce pune cununa expoziției, e *aranjamentul*, de fericit gust și de aleasă pricepere, un lucru, care de sigur a costat multă osteneală pe membrele comitetului reuniunii, cari de data asta s'au dovedit deplin conștiente de misiunea ce le revine ca diriguitorii ale unei reuniuni de femei române dintr'un centru românesc.

Pe cum mi-s'a spus, s'au încasat până acum peste 200 fl. de la vizitatorii expoziției, între cari — spre lauda lor zis — se află mulți străini. Pe lângă aceasta alți vre-o 100 fl. s'au încasat la bufetul aranjat spre recreația vizitatorilor.

Expoziția va mai sta deschisă până Duminecă. Nu putem din destul îndemna pe cei-ce n'au vizitat-o încă, a se grăbi să o viziteze, și sigur numai cu cea mai curată și senină mulțumire se vor alege privind frumoasele obiecte și măsurând, după ele, dărnici și generositatea românească.

Înainte de a încheia, nu pot lăsa neatinat un lucru ce m'a surprins neplăcut. Am observat la multe obiecte țerănești motive străine, mai ales dantele, cari detrăg neînchipuit de mult valorii obiectelor, întunecându-le *coloritul original românesc*. Ar fi cu cale, să se stăruie din răspuneri pentru stăruirea reului obiceiului de a imita pe străini până și în industria noastră de casă, de vreme-ce frumoase lucruri și așa nu avem de imitat, ci numai primejdioase caracterului național al industriei românești.

Raportor.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Picnic în Cluj.

Universitarii români din Cluj invită cu toată onoarea la *Picnicul*, ce se va aranja Joi în 4 Noemvrie n. 1897, în sala hotelului „Central”. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare după plac. Oferte minime se primesc cu mulțumită și se vor cuita în publicitate. Cluj, la 17 Octomvrie 1897.

Comitetul aranjator.

Petrecere în Năsăud.

Invitare la petrecerea cu dans, care se va aranja la 31 Octomvrie st. n. 1897 în Năsăud în sala de gimnastică de la gimnasiu. Începutul la 8 seara. Taxa de intrare: de o persoană singuratică: 1 fl. v. a., de o persoană în familie 80 cr. v. a. Venitul curat

este destinat în favoarea societății de asigurare „*Vasile Nașcu*”. Pentru comitetul aranjator: Ioan Ghetie, Emil Domide, Ioan Păcurariu, Teodor Simon.

CRONICĂ

Sibiu, 21 Oct. n. 1897.

Din Buovina. Privitor la notița ce am reprodus alături din „*Patria*” sub titlul „*Studentii români premiați*” ni-se scrie: „Este evident, că profesorul universitar Dr. I. G. Sbierea împlinește și datoria zeilor profesori gimnaziali, cari în timp de 8 ani nu s'au în stare a înzestra pe elevi cu acele cunoștințe de limba română, ca la universitate să nu se peară timpul cu exerciții „*stilistice*.” În interesul obștesc rugăm pe directorul seminarului român să comunice mai detalii observările sale. Semnificativ e faptul, că doi dintre premiați au absolvit gimnasiul din Suceava, ear' al treilea este fiul profesorului Sbierea; limba română se propune la 3 gimnasii. Rodnica activitate la gimnasiul din Cernăuți a pus-o nu de mult în relief „*Gazeta Transilvaniei*”, contra căreia năstrăvna profesor *Ionid al lui Ioan Bumbacu* a implorat scutul majorității *polono-jidovești* din consiliul comunal. O discuție publică e inevitabilă, dacă sanarea reului este dorită. Sântem curioși de vocea celor *chemați*.”

Hymen. Dl. Mihail Popovici și d-soara *Carolina Pop Florian* ne anunță fidațarea lor, ce s'a săvârșit în *Somestebnic*.

Dueluri cu dulumul. Tribunalul din *Dobrița* a pertractat alături monstrul proces de dueluri, de care am amintit zilele trecute. *Treispresace* inși stăteau pe banca acușailor. Toți au fost condamnați. Cea mai mare pedeapsă 'i-s'a dat unui ziarist, care într'un singur an a avut nouă duiele. Acesta a fost osândit la doi ani temniță de stat. Ceilalți au primit osinde între două luni și 3 zile temniță de stat. Procurorul a apelat în defavorul tuturor osindiiților.

Anarhiști în Fiume. Poliția din Fiume a dat de urma unei *bande anarhistice*, ai cărei membri sunt originari din Italia. Suspecții indivizi au fost expulsați. Zilele acestea președintele oficiului de consum de acolo a primit o scrisoare amenințătoare de la acei anarhiști. Poliția a luat severe măsuri de urmărire.

Întunecime de soare. În 22 Ianuarie 1898 va fi proxima întunecime de soare. Va fi observabilă în Africa, India și China. Astronomii se pregătesc de pe acum a face studii prețioase.

Un Austriac în războiul greco-turc. Cetim în „*Leibacher Zeitung*”: Sublocotenentul Ioan Bartsch delat regim. de infanterie nr. 17 din Klegensfurt căpătă în 23 Maiu n. c. un concediu pentru a merge la Atena. Bartsch folosi concediul pentru a intra în armata grecească, luând parte la mai multe bătălii, între cari și la cea dela Domokos. După armistițiul se prezentă Bartsch consulatului austro-ungar din Smyrna. În 9 I. c. sublocotenentul a fost adus în Triest, unde fu predat autorităților militare. Delictul pentru care sublocotenentul Bartsch s'a făcut vinovat, se va trata amărut §. 186 al codului penal militar, în sensul căruia o persoană militară, care e concediată afară din patrie și de bună voie se angajează acolo în serviciu militar, se socotește ca desertor, care amărut §. 197, punct 5 al codului penal militar, este a se pedepsi cu arest greu până la 5 ani.

Moarte din — frizat. Un cas pe cât de tragic pe atât de instructiv s'a întâmplat săptămâna trecută în *Deva*. Tinăra soție a unui negustor își friza părul, când deodată făcără lampoi de spirt 'i-se prinse în păr. În spăima sa, femeia a răsturnat lampa de petroleu, care îi aprinse și hainele. Înainte de a pute fi stăns focul, nenorocita a primit așa de grele arsuri, că în scurt timp a murit.

Dela Reuniunea femeilor române din Sibiu.

— Dare de seamă. —

(Urmare.)

Dela d-soara O. Erica Comșa, 1 tabletă filată.

Dela d-soara Pafira Căteanu din Oarda-de-jos, 1 covor.

Dela d-soara Ana Hațegan, din Șeușa, 2 servete și o cingătoare.

Dela d-na Elena S. Nadasdy, Sibiu, 1 carsor.

Dela d-na Maria P. Simtion soție de preot Sibiu 1 față de masă colorată.

Dela d-soara Mariți I. Simtion soție de comerciant Sibiu, 1 ștergar cu bordură.

Dela dl Nicolae Borza, preot în Viștea-inf., 1 fl.

Dela N. N. din Sibiu, 10 fl.

Dela N. N., Sibiu, 10 fl.

Dela d-na Elena Barbu soție de adv., Reghinul-săseș, 5 fl.

Dela dl Leontin Pop, jude de tablă, Cluj, 5 fl.

Mai nou.

„Rehabilitarea” apostatului.

În ședința de azi a congresului s'a cetit următorul vot al sinodului episcopesc în chestia verificării apostatului vicar dela Orade:

Considerând declarația arhimandritului Iosif Goldiș dată la protocol, că el nici când n'a consimțit cu crearea legilor așa numite politice bisericești, ci a fost totdeauna și rămâne și pe viitor în ceea-ce privește acele legi solidar cu ținuta autorităților noastre bisericești, ear' enunțatul din vorbirea sa de program, ținută la ocaziunea candidării sale de deputat dietal, că el a urmat și va urma și în viitor principiilor partidului liberal, se refere numai la pozițiunea sa față de diferitele partide politice din țeară și în special la moderațiunea celui partid față de programele altor partide, fără ca acel enunțat să învoale vr'un angajament contra intereselor noastre bisericești. Sinodul episcopesc declară pe numitul arhimandrit de justificat în ceea-ce privește în esențial ținuta lui bisericească: ia însă în nume de reu aceluiași arhimandrit, că vorbirea sa de program divulgată mai apoi prin ziare o a ținut în termeni nu destul de clari, cari admit diferite interpretări și cari luau în sens contrar cu declarațiunea sa de acum, a provocat în publicul nostru bisericesc resens și chiar indignațiune generală; de asemenea i ia în nume de reu, că în vederea resensului public n'a grăbit să rectifice opiniunea publică revoltată în contra sa, și mai ales că nu s'a justificat înaintea superiorității sale bisericești, îndată-ce 'i-s'a oferit ocaziune de a o pute face aceasta.

Verdictul acesta sinodal publicat numai decât arhimandritului Iosif Goldiș, se va comunica și congresului nostru național bisericesc conform dorinței aceluia.

Sibiu, 7 Octomvrie 1897.

Sinodul episcopesc al Metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania.

Miron Romanul m. p., metropolit.

Ioan Mefimiu m. p., episcop.

Nicolae Popea m. p., episcop.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p., arhimandrit asistent.

Filaret Musta m. p., arhimandrit asistent și notar ah hoc.

Actul s'a dat comisiei verificatoare.

Bibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din înscărinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul „Asociațiunii”.

A apărut fasciculul al V-lea, care cuprinde mult peste 1000 articole (Balneum-Beule) cu numeroase ilustrațiuni. Dintre articolele mai mari, de interes special românesc, amintim: Bănat, Băncile (cu ilustr. Palatul Băncii naț. din București), Barac Ioan, Baranyi călugărul, Bărăția, Barbu, Barceanu, Barițiu (cu ilustr. Medalia bătăuță de Academia rom. în onoarea lui), Barozzi, Bărescu, Baisa raba (de D. Onciul), Băsarabia (de Z. C. Arbure), Beis (cu 3 ilustr.: gimnasiul, internatul Pavelian de băieți, școala de fete), Berariu, Bere (cu 4 ilustr.: instalațiunile stabilimentului Bragadiru din București). Dintre celelalte ilustr. mai amintim: Bănașierul, Battoza (mașina de treant) etc.

Caprișul bogat al acestui fascicul, aranjat cu multă îngrijire, arată un progres continuu și îmbucurător, care îndreptățește la speranță, că această mare publicațiune a Asociațiunii se va termina cu deplin succes.

Abonamentele se fac la editorul W. Krafft în Sibiu (Nagyseben) și se achită în rate de fl. 5. — pentru 5 fasc., ori de fl. 10. — pentru a tom. Pentru România la librăria D. Sterek 1 Müller în București pentru câte 5 ori 10 &sc. a Lei 2.50.

Musică. Au apărut în edițiune litografată 4 piese musicale aranjate pentru cor mic de dl Val. Magdu: „*Iorghina*”, cântec popular de prin părțile ungurene și bănațene (cvinet); „*Dorule o dorule*”, cântec popular de sub podgoriile aradane (cvinet); „*Nuacs*”, pe melodia dansului „*Pe picior*” din Bănat (sextet) și „*Foșie verde triplă*” cântec popular de pe șesul Băsei (cvinet). Se află de vânzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

La „*Tipografia*”, societate pe acțiuni în Sibiu, s'a află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu	1.—
Țerăncuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru	—50
Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu	—75
La tine copilă dragă. Romanță de Droianu	—50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann	fl. —50
La blonde. Polca mazuza pentru piano de Sigismund Paulmann	—50
Turda. Marș patriotic de Paulmann	—50
Hora reginei. De Sigis. Paulmann	—25
Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann	—25
Marș turcesc. De Sigis. Paulmann	—25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa	—50
Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo	1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu	—50
La fille du Marin. Vals de Ivanovici	1.—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps	—75
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide	1.—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo	—75
Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo	—75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi	—25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker	1.—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu	—50
Sărba mirilor. De C. Dimitrescu	—50
Iubileul. Marș de Gh. Fotino	—75
Surorile. Hora de Gh. Fotino	—50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu	—50
Zéphir. Polca mazuza de G. Ionescu	—75
Souvenir de Zürich. Polca mazuza de Anton Kneisel	—50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz	—50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margharitescu	—57
Ai plans și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu	fl. —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu	—50
Pictoriilor De E. I. Alexandrescu	—50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu	—75
L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu	—50
De Braila à Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu	—50
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan	—50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan	—50
Didi. Polca mazuza pentru piano de Ioan D. Burlan	—75
Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide	—50
Anton Zieca. Pe aripile amorului, vals pentru piano	1.25
V. Hugo. Poesie. Cuvinte de I. Dorianu, Aubade (albada)	—75
I. Dorianu. Prin flori și floricele, romanță	—505
I. Villacrose. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanță	—7
Radu D. Rosetti. E vr'un loc nitat de oameni, reverie pentru voce și piano	—75
I. Paschill. L'Amiție, vals	1.—
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu. Doina codrului	—75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sərbă pentru pian	—50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano	1.—
G. Vasiliu. Freamătul Zăvoaiului, horă	—75
C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano	—50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals	1.50
A. Cirillo, Emilie, polca-mazuza pentru piano	—75
D. D. Voreas, Mignon, polca-mazuza S. Di-ker. Punct și virgulă, polcă pentru piano	—50
Polizo Micșanștefi. Douce Souvenances, vals	1.—
Gr. Ciurea. Ferdinand - Marș, pentru piano	—50

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Sosțiți în Sibiu.

În 21 Oct. n. 1897.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: A. Cserszky, proprietar din Muncaci; D-na M. Pieringer din Orăștie, K. Enyedy, prievatier din Arad; Pinciu, protobreshier cu soția din Clacova; Spitzer, cassar din Seliște; Brădiceanu, avocat din Lugoj; V. Hartig din Cluj; Weider, Breitner, ambii din Viena, M. Weiss, S. Neuman, L. Singer, I. Haas, Goldstein, K. Dorner, Sischoff din Budapesta, comercianți.

Hotel „*Neurhrer*”: S. Kohn, prievatier din Oradea-mare; I. Griecher, prievatier din Craiova; F. Kalhanek, comerciant din Odoheul-săcesc; I. Palagyi, R. Feck, ambii voiajiori din Viena.

Hotel „*Meltzer*”: G. Szabo din Mag. M. Scherer din Căsnădoara, ambii economi; A. Rosdas, Kopacz, ambii neguțatori de lemne din România; Erisbacher, voiajior din Viena; G. Toth, croitor din Orăștie.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Oct. n. 1897.

Semina	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănațesc vechi	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	—	76	—
Grâu „Pesta”	75	—	76	—
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	—
„Bacica”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Semina, vechi ori noue	Sotal	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcară		70—72	8.35	8.45
Orz	de natură	60—62	6.15	6.40
„	de vînzare	62—64	6.60	7.80
„	de bera	64—66	7.60	9.—
Ovăs		82—84	6.20	6.45
Cucurus (porumb)	bănaț.		4.55	4.65
„	de altă țeară		4.50	4.66
Meiu				
Hrișcă				
Grâu	Sept.-Oct.	12.05	12.1	
„	Mart.-Apr.			
Cucurus	Main-Inn.	5.50	5.51	
„	„			
Ovăs	„	6.25	6.28	
„	„	6.—	6.02	
Produse diverse	Solui	Scara		
		de la	până	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească			
„	roșie			
Oleu de rap.	refinat	59.—	59.5	
Uns. de porc	dela Pesta			
„	dela țeară			
Slănină	svântată	60.—	60.50	
„	afumată			
Sân				
Prunc	slavon nou			
Lietar	bănațesc			
Miere	brută			
„	galbînă străcurată			
Ceară	de Rosenau			

Cursul pieței din Sibiu.

Din 20 Oct. n. 1897.

Hărte-monetă română	Onup.	9.47	vînd.	9.52
Lire turcești	„	10.70	„	10.75
1/2 Imperiali	„	9.40	„	9.50
Kubie rusești 100 A	„	126.50	„	127.50
Galbeni	„	5.60	„	5.65
Napoleon-d'ori	„	9.50	„	9.55
„ (rusești)	„	9.16	„	9.81

Bursa de Budapesta.

Din 18 Oct. n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	128.—
„ „ „ 3%	99.60
Imprumutul căilor ferate ung.	122.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	108.—
Bonuri rurale ung.	97.50
„ „ „ croate-slavone	96.60
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut cu premiu ung.	155.25
Lezuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.25
Renta de hârtie austriacă	102.25
„ de argint austriacă	102.25
„ de aur austriacă	126.—
Lezurile austriace din 1860	161.25
Acțiunile băncii austro-ungare	945.—
„ „ de credit ung.	—
„ „ „ 3125%	—
Borhouri fonciare ale Institutului de credit și economiei „Albina”	102.—
Argintul	8.70
Galbeni împărătești	5.67
Napoleon-d'ori	9.54
Mărci 100 imp. germane	58.90
London 10 Livres sterling	120.15

„THE GRESHAM“, societate engleză pentru asigurarea vieții, în Londra, (intemeiată la 1848).

Dela 1 Sept. a. c. a introdus metoda nouă de
asigurare hipotecară,

care face posibilă fiecărui proprietar de pământ ori de casă, al cărui imobil e îngreunat cu împrumut hipotecar, ca prin contractarea unei atari asigurări de împrumut hipotecar în schimbul unei bagatelor taxe să asigure familiei sale favorul, că în cazul dacă ar muri ori-când în decursul termenului de solvire a împrumutului, proprietatea îngreunată cu împrumutul hipotecar să rămână liberă de ori-ce însărcinare familiei.

Prin contractarea unei atari asigurări în schimbul unei taxe anuale foarte neînsemnate Societatea ia asupra-și obligațiunea, că în cas de moarte a contractantului, ce ar obveni, ori-când în marginea termenului de plată a împrumutului hipotecar, să plătească numai decât suma care îngreunează proprietatea la institutul, care a dat împrumutul și să pună familia în posesiunea acelei proprietăți eliberate de datorie.

La contractarea acestei asigurări e cu totul indiferent, că oare împrumutul dătoroază de acum, ori e indiferent pentru-că taxa anuală se socotește numai pentru timpul restant.

Condițiile sunt clare și ușor de priceput pentru ori-cine. Procedura de contractare nu-i împreună cu nici o greutate. [1897] 6—12

Informații mai detaliate dă:

Szepessy Lajos,

representantul pentru Ardeal al secțiunii hipotecare a societății
engleze pentru asigurarea vieții „The Gresham“.
Cluj, Trencsén-tér Nr. 1, (casa proprie).

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

**INDREPTAR PRACTIC
IN
ECONOMIA RURALĂ**

compus de
cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Un capitol din excelentul volum

„Paradoxe sociologice“

de
Max Nordau

REPRIVIRE

Traducere
de
Rosmarin.

În acest capitol autorul descrie și com-
bate frivolitatea lumii așa numite „mondaine“
și-și alimentează optimismul cu o reprivire
asupra progresului, ce omenirea a făcut pe
toate terenele științei.

Acest capitol stă cu vrednicie alături
cu cel despre „Naționalitate“, și e tot așa
de frumos tradus, într-un limbaj dulce, ce
reține toate finețele originalului.

Prețul broșurei este 20 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Calindarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografia“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Calindarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună.
— Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. —
Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor.
— Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc
(schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povești
din popor), „Numai una!“ (poesii), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea
din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“
(schită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Po-
vestea unui om leșez“ și „Olteni din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Spe-
ranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidanii și hoții“. — George
Pop de Băsești (biografie cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“,
de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules
Verne. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Seurtu
cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șulufiu, Ioan Hannia, Dr. C.
Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și
grindinei“, „Întreținerea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. —
„Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Un culegător-tipograf

se caută la

„Tipografia“, societ. pe acțiuni
în Sibiu.

Condițiune sigură.

Nr. 1756/1897.

[2137] 1—2

Publicațiune.

Dreptul de vamă la podul Ol-
tului ce formează proprietatea comunelor
Avrig și Bradu se va exarēnda pe calea
licitațiunii publice în cancelaria comunală
din Avrig în 7 Noembrie 1897 st. n.
la 10 ore a. m. pe timp de 3 ani
de zile începând cu 1 Ianuarie 1898
până la finea anului 1900.

Condițiunile mai de aproape se pot
vede în cancelaria comunală din Avrig în
orele oficioase.

Avrig, în 7/19 Octombrie 1897.

Primăria comunală.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de
George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru isto-
ric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe
200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese
florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din
casa nici unui bun Român.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în
Sibiu, se află de vânzare următoarele:

Scrierile

mult regretatului poet-prosator

Traian Demetrescu.

„Intim“, poeme în prosă, nuvele, 1894 fl. —.50

„Sensitiv“, poezii, 1894 —.50

„Iubita“, nuvele, 1895 1.—

„Priveliști din viață“, (cu portretul

autorului), nuvele, 1896 1.25

„Aquarele“, poezii, ed. Șaraga, 1896 —.50

La comanda, care sunt de a se adresa
la „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu
(Nagy-Szeben) se se adaugă încă câte 5 cr.
porto de 1 volum.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Aceasta broșură, plină de idei originale
asupra limbii naționale și a naționalității, in-
ferează în cel mai necrutător mod renegatismul
Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Parfumăria Meltzer,

Strada Cisnădiei

(Edificiul comandei de corp).

Lucrare după sistem rațional.
Serviciu solid.
Expediție postală zilnică.

Daniel Meltzer, junior,

fabrică de săpun și de lumini,

[2119] 3—5

Sibiu, Strada Gușteriții nr. 25.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Românii).
Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand
pe la Românii din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se inte-
resează de frații săi. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul
de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică
costă fl. 6.20
Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu
traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4
ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de
144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând
lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor săi despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80
Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se reco-
mandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher.
Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maxi-
melor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților
spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) fl. 10 cr.
— Se recomandă mai ales preoților. —

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,
2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.